

Sygn. akt II W 393/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

14 października 2019 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze - Wydział II Karny

w składzie:

Przewodnicząca Sędzia Andrzej Muszka

Protokolant Marta Pross

po rozpoznaniu 14 października 2019 r.

sprawy przeciwko **M. L.**

PESEL: (...)

obwinionemu o to, że:

w dniu 24 marca 2019r. około godz. 02:10 w J. na ul. (...) tj. na drodze publicznej prowadził samochód marki A. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie po użyciu alkoholu (I badanie 0,12 mg/l, II badanie 0,10 mg/l),

tj. o wykroczenie z art. 87 § 1 k.w.,

I. uznaje obwinionego **M. L.** za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. wykroczenia z art. 87 § 1 k.w. i za to na podstawie art. 87 § 1 k.w. wymierza mu karę grzywny w wysokości 500 (pięciuset) złotych,

II. na podstawie art. 29 § 1 i § 3 k.w. w zw. z art. 87 § 3 k.w. orzeka w stosunku do tego obwinionego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku,

III. na podstawie art. 29 § 4 k.w. na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zatrzymania prawa jazdy zalicza obwinionemu okres od 24 marca 2019 roku do 14 października 2019 roku,

IV. zwalnia obwinionego od ponoszenia kosztów postępowania w niniejszej sprawie, obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt II W 393/19

UZASADNIENIE

23 marca 2019 r. o godzinie 23:00 M. L. spożywał alkohol. Następnie, o godzinie 02:10 kierował na ulicy (...) w J. samochodem osobowym marki A. (...) o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie po użyciu alkoholu. Okoliczność tą stwierdzili funkcjonariusze Policji, którzy zatrzymali M. L. do kontroli drogowej w związku z posiadaniem informacji, że może być nietrzeźwy677 . Urządzenie A. I. w badaniu wykonanym o godzinie 02:10 wykazało na wynoszącą 0,12 mg/dm³ zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. M. L. zatrzymano prawo jazdy.

Dowód: wyjaśnienia obwinionego k. , zeznania świadka P. W. k. 10, protokół użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego k. 2, notatka k. 1, świadectwo wzorcowania k. 11,

SĄD ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

W ocenie Sądu sprawstwo obwinionego w zakresie zarzucanego mu czynu nie budziło żadnych wątpliwości. Swoje ustalenia w tym zakresie Sąd poczynił korzystając z treści kategorycznych i w pełni obiektywnych zeznań złożonych przez funkcjonariusza Policji P. W. oraz sporządzonych na tą okoliczność dokumentów. Dokumenty te zostały sporządzone w przepisanej prawem formie przez upoważnione do tego osoby. Mogły one zatem, z racji swojej wiarygodności, stanowić podstawę ustaleń w sprawie.

W ocenie Sądu zarówno wina jak i sprawstwo obwinionego w zakresie zarzucanego mu czynu nie budzą wątpliwości. W oparciu o zgromadzony materiał dowodowy, poddany powyższej ocenie, Sąd uznał, że M. L. 24 marca 2019 r. wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 87§ 1 Kodeksu wykroczeń.

Wymierzając obwinionemu karę Sąd wziął pod uwagę stopień stężenia alkoholu, pod wpływem którego obwiniony prowadził pojazd mechaniczny. W tym stanie należy uznać, iż stwarzał on zagrożenie dla bezpieczeństwa w komunikacji. Jako okoliczność łagodzącą po stronie oskarżonego Sąd potraktował fakt prawidłowego zachowania podczas kontroli oraz fakt, że zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu nieznacznie przekraczała dolną wartość graniczną dla stwierdzenia popełnienia przez kierującego wykroczenia.

Sąd nie doszukał się po stronie oskarżonego okoliczności obciążających.

Łącząc wymienione wyżej okoliczności z dyrektywami wymiaru kary z art. 33 kw i art. 35 kw, Sąd uznał, że odpowiednią karą orzeczoną wobec M. L. będzie kara 500 złotych grzywny. Sąd wnioskował, że nie jest konieczne wymierzanie kary surowszej, by osiągnięte zostały cele postępowania i cele kary. Orzeczona kara winna spełnić stawiane przed nią zadania zarówno w świetle oddziaływania wychowawczego, jak i zapobiegawczego. Orzeczona kara uwzględnia nadto możliwości zarobkowe obwinionego, młodego zdrowego mężczyzny, mogącego wykonywać pracę zarobkową.

Stosownie do art. 87§3 kw. Sąd orzekł wobec M. L. środek karny w postaci zakazu kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi w ruchu lądowym na okres 1 roku. Wysokość orzeczonego środka karnych będzie, w ocenie Sądu, współmierna do stopnia zawinienia, faktu, iż w przeszłości nie był on karany za podobne wykroczenia, czy przestępstwa z art. 178a§1 kk. Przede uświadomi obwinionemu naganność jego postępowania albowiem orzeczony środek będzie stanowił dla niego utrudnienie.

Stosownie do treści art. 29§4 kw na poczet orzeczonego zakazu zaliczono oskarżonemu okres od dnia odebrania mu dokumentu prawa jazdy.

Orzeczenie w punkcie IV zostało oparte o treść art. 624 kpk w zw. z art. 121 kpsw